

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Elektroenerģijas regulas ⁽¹⁾ 16. panta 6. punkts ir piemērojams visos gadījumos, kad persona gūst ieņēmumus, kas rodas starpsavienojuma jaudu piešķiršanas rezultātā, neatkarīgi no šīs personas apstākļiem, vai arī tas ir piemērojams tikai tādos gadījumos, kad persona, kas gūst ieņēmumus, ir pārvades sistēmas operators atbilstoši Elektroenerģijas tirgus direktīvas 2. panta 4. punktā norādītajai definīcijai?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir tāda, ka Elektroenerģijas regulas 16. panta 6. punkts ir piemērojams tikai pārvades sistēmas operatoriem – vai uzņēmums, kas tikai un vienīgi ekspluatē starpsavienojumu, ir uzskatāms par pārvades sistēmas operatoru?
- 3) Ja atbilde uz 1. vai 2. jautājumu ir tāda, ka Elektroenerģijas regulas 16. panta 6. punkts ir piemērojams uzņēmumam, kas tikai un vienīgi ekspluatē starpsavienojumu – vai izmaksas, kas saistītas ar starpsavienojuma ekspluatāciju un uzturēšanu, visos gadījumos var tikt uzskatītas par ieguldījumiem tīklā pārvades jaudas saglabāšanai vai uzlabošanai saskaņā ar 16. panta 6. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto?
- 4) Ja atbilde uz 1. vai 2. jautājumu ir tāda, ka Elektroenerģijas regulas 16. panta 6. punkts ir piemērojams uzņēmumam, kas tikai un vienīgi ekspluatē starpsavienojumu – vai regulatīvā iestāde, pamatojoties uz Elektroenerģijas regulas 16. panta 6. punkta otro daļu, var apstiprināt, ka uzņēmums, kas tikai un vienīgi ekspluatē starpsavienojumu un kuram ir tarifu noteikšanas metodika, bet kuram nav patērētāju, kas veiktu tiešus maksājumus, pamatojoties uz šim tīkla maksām (tarifiem), kuras var tikt samazinātas, var izmantot ieņēmumus no starpsavienojuma jaudu piešķiršanas tam, lai gūtu ienākumus vai, ja atbilde uz 3. jautājumu ir noliedzoša – ekspluatācijas un uzturēšanas nodrošināšanai?
- 5) Ja atbilde uz 1. vai 2. jautājumu ir tāda, ka Elektroenerģijas regulas 16. panta 6. punkts ir piemērojams uzņēmumam, kas tikai un vienīgi ekspluatē starpsavienojumu, un atbilde uz 3. un 4. jautājumu ir tāda, ka uzņēmums vai nu nedrīkst izmantot ieņēmumus, kas rodas starpsavienojuma jaudu piešķiršanas rezultātā, ekspluatācijas vai uzturēšanas nodrošināšanai vai ienākumu gūšanai, vai arī uzņēmums var izmantot ieņēmumus ekspluatācijas vai uzturēšanas nodrošināšanai, bet ne ienākumu gūšanai, vai Elektroenerģijas regulas 16. panta 6. punkta piemērošana uzņēmumam, kas tikai un vienīgi ekspluatē starpsavienojumu, ir pretrunā Savienības tiesībās noteiktajam samērīguma principam vai jebkuram citam piemērojamam tiesību principam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu (OV 2009, L 211, 15. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. jūlijā iesniedza Rayonen sad Lukovit (Bulgārija) – Kriminālprocess pret EP

(Lieta C-467/18)

(2018/C 352/26)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Lukovit

Pamatlietas dalībnieks

EP

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai šai lietai par medicīniska rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu, kas ir valsts piespiedu pasākums pret personām, kuras saskaņā ar prokuratūras secinājumiem ir izdarījušas sabiedrībai bīstamu noziedzīgu nodarījumu, ir piemērojama Direktīva 2012/13/ES⁽¹⁾ par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā un Direktīva 2013/48/ES⁽²⁾ par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā?
- 2) Vai Bulgārijas procesuālās normas, kurās ir noteikta īpaša procedūra medicīniska rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanai saskaņā ar NPK (*Nakazatelno-protsesualen kodeks*, Bulgārijas Kriminālprocesa kodekss) 427. un nākamajiem pantiem un saskaņā ar kurām tiesa nav tiesīga nosūtīt lietu atpakaļ prokuratūrai un likt tai novērst pirmstiesas procesā pieļautos būtiskos procesuālos pārkāpumus, bet tiesa var vai nu apmierināt lūgumu piemērot medicīniska rakstura piespiedu līdzekļus vai arī to noraidīt, ir efektīvs tiesību aizsardzības līdzeklis Direktīvas 2013/48/ES 12. panta un Direktīvas 2012/13/ES 8. panta izpratnē apvienojumā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, kas personai garantē tiesības apstrīdēt iespējamus pirmstiesas procesā pieļautos pārkāpumus attiecībā uz tās tiesībām vērsties tiesā?
- 3) Vai Direktīva 2012/13/ES un Direktīva 2013/48/ES ir piemērojamas (pirmstiesas) kriminālprocesiem, ja valsts tiesībās, proti, Kriminālprocesa kodeksā, nav pazīstams tāds tiesību jēdziens kā "aizdomās turētais" un pirmstiesas procesā prokuratūra personu oficiāli neuzskata par apsūdzēto, jo tā pieņem, ka slepkavību, par ko notiek izmeklēšana, persona ir izdarījusi nepieskaitāmības stāvoklī, un tādēļ izbeidz krimināllietu, par to neinformējot šo personu, un lūdz tiesai piemērot medicīniska rakstura piespiedu līdzekļus pret šo personu?
- 4) Vai persona, kurai ir lūgts piemērot piespiedu ārstēšanu, ir uzskatāma par "aizdomās turēto" Direktīvas 2012/13/ES 2. panta 1. punkta un Direktīvas 2013/48/ES 2. panta 3. punkta izpratnē, ja, veicot notikuma vietas pirmo apskati un sākotnējās izmeklēšanas darbības, cietušās un viņas dēla mājoklī policijas ierēdnis pēc asins pēdu konstatēšanas uz cietušās dēla ķermeņa iztaujāja viņu par viņa mātes nogalināšanas iemesliem un viņas līķa novietošanu uz ceļa un uzlika viņam rokudzelžus pēc tam, kad bija saņēmis atbildes uz šiem jautājumiem? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai šī persona ir jāinformē jau tajā brīdī saskaņā ar Direktīvas 2012/13/ES 3. panta 1. punktu apvienojumā ar šā panta 2. punktu un kā, sniedzot informāciju, ir jāņem vērā personas īpašās vajadzības saskaņā ar minēto 2. punktu, ja policijas ierēdnim bija zināms, ka persona sirgst ar psihiskiem traucējumiem?
- 5) Vai tāds valsts tiesiskais regulējums kā šajā lietā, kurš faktiski pieļauj brīvības atņemšanu ar piespiedu ievietošanu psihiatriskajā slimnīcā *Zakon za zdraveto* [Veselības likumā] paredzētā procedūrā (preventīvs piespiedu līdzeklis, ko piemēro, ja ir pierādīts, ka persona sirgst ar psihisku slimību un pastāv risks, ka persona var izdarīt noziedzīgu nodarījumu, bet nevis jau izdarīta noziedzīga nodarījuma dēļ), ir saderīgs ar Direktīvas (ES) 2016/343⁽³⁾ par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus, 3. pantu, ja procedūras uzsākšanas faktiskais iemesls ir noziedzīgs nodarījums, kura dēļ tika uzsākts kriminālprocess pret ārstēšanai pakļautu personu, un šādā veidā aizturēšanas laikā netiek ievērotas tiesības uz taisnīgu tiesu, kam ir jābūt atbilstīgām ECPAK 5. panta 4. punkta nosacījumiem, proti, ir jābūt procedūrai, kurā tiesa ir tiesīga pārbaudīt gan procesuālo noteikumu ievērošanu, gan aizturēšanu pamatojošās aizdomas, gan šā pasākuma mērķa likumīgumu, kas viss tiesai ir jāpārbauda, ja persona ir aizturēta Kriminālprocesa kodeksā paredzētajā kārtībā?
- 6) Vai nevainīguma prezumpcijas jēdziens saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/343 3. pantu ietver arī pieņēmumu, ka nepieskaitāmas personas nav izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, kas rada draudus sabiedrībai un kurā tās apsūdz prokuratūra, kamēr saskaņā ar procesuālajiem noteikumiem (kriminālprocesā, ievērojot tiesības uz aizstāvību) nav pierādīts pretējais?
- 7) Vai valsts noteikumi, kuros ir paredzētas dažādas lietu izskatošās tiesas pilnvaras attiecībā uz pirmstiesas procesa likumīguma pārbaudi pēc savas iniciatīvas atkarībā no tā, vai:

1. tiesa pārbauda prokuratūras apsūdzības rakstu, kurā tiek apgalvots, ka konkrēta, psihiski vesela persona ir izdarījusi slepkavību (NPK 249. panta 1. punkts apvienojumā ar šā panta 4. punktu), vai
2. tiesa pārbauda prokuratūras lūgumu, kurā tiek apgalvots, ka persona ir izdarījusi slepkavību, tomēr izdarītāja psihisko traucējumu dēļ šis nodarījums nav noziedzīgs nodarījums, un kurā tiek lūgts tiesai piemērot valsts piespiedu līdzekli ārstēšanas nolūkā,

garantē neaizsargātām personām efektīvu tiesību aizsardzību, kāda noteikta Direktīvas 2013/48/ES 13. pantā apvienojumā ar tās 12. pantu un Direktīvas 2012/13/ES 8. panta 2. punktā apvienojumā ar tās 3. panta 2. punktu, un vai tiesas dažādās pilnvaras, kas ir atkarīgas no procedūras veida, kurš savukārt ir atkarīgs no tā, vai par izdarītāju dēvētā persona ir psihiski vesela, lai to sauktu pie kriminālatbildības, ir saderīgas ar diskriminācijas aizlieguma principu saskaņā ar Hartas 21. panta 1. punktu?

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV 2012, L 142, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV 2013, L 294, 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. jūlijā iesniedza Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungārija) – PannonHítel Pénzügyi Zrt./WizzAir Hungary Légitársaság Kft.

(Lieta C-476/18)

(2018/C 352/27)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: PannonHítel Pénzügyi Zrt.

Atbildētāja: WizzAir Hungary Légitársaság Kft.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (turpmāk tekstā – “Regula”) ⁽¹⁾, 5.–7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kompensācijas saņemšanas tiesību piemērošanas nolūkā pasažieri, kuru lidojuma grafiks ir mainīts, var tikt pielīdzināti atcelta lidojuma pasažieriem un tādējādi var atsaukties uz šīs regulas 7. pantā paredzētajām tiesībām saņemt kompensāciju, ja par grafika maiņu gaisa pārvadātājs pasažierus ir informējis sākotnēji paredzētās izlidošanas dienas priekšvakarā un šīs grafika maiņas dēļ šie pasažieri cieš trīs vai vairāk stundu ilgu laika zudumu salīdzinājumā ar sākotnējā grafikā paredzēto ielidošanas laiku, proti, savu galamērķi sasniedz trīs vai vairāk stundas vēlāk par gaisa pārvadātāja sākotnēji norādīto laiku?